

Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Název práce: **Opisné slovesné vazby s významem konce slovesného děje**
Autorka práce: **Nikola Burešová**
Vedoucí práce: **PhDr. Jana Pešková, Ph.D.**

Autorka si zvolila velice zajímavé téma, které přináší i zajímavé závěry pro kontrastivní pozorování slovesných opisných vazeb. Práce je logicky strukturovaná a její silnou stránkou je autorčin jazykový projev: výklad je náležitě utříděn, předložen v logickém sledu, čímž je usnadněno plynulé a nerušené čtení, kterému napomáhá příjemné formální zpracování a dobrá stylistická úroveň.

Autorka nejprve představuje kategorie povahy slovesného děje, pro kterou uvádí příklady různých opisných vazeb (kap. 2.1), a v následující kapitole vysvětluje, co je opisná vazba a jaká jsou kritéria pro její identifikaci (nemožnost pasivace, selekce argumentů u pomocného slovesa, pozice klíček, nemožnost vstupovat do vytýkacích konstrukcí). Následuje představení různé terminologie (nechybí zde údaje v pozn. p. č. na str. 21 – 22?) a výklad o typech spojení mezi slovesem pomocným a slovesem plnovýznamovým (zde je chyba v příkladu – stejná opisná vazba je uvedena pod různými typy na str. 22: *Ha de saberse* a *Habrá de ir* – jedná se skutečně o předložku?).

V další kapitole se autorka zaměřuje podrobněji na klasifikaci opisných vazeb, přičemž se opírá o dvě zásadní publikace – jednu obecně gramatickou (Gómez Torrego) a jednu monografickou (García Fernández); poté již přistupuje ke konkrétním opisným vazbám označujícím konec slovesného děje, jež ukončuje kapitolou o ustálených slovesných vazbách (*locuciones verbales*), které je třeba odlišovat od opisných vazeb. Zde asi vypadl název kapitoly shrnující celou teoretickou část: výklad o ustálených spojeních přechází volně do závěrečného shrnutí.

Teoretickou část považuji za logicky strukturovanou a dobře zvládnutou syntézu pohledů na slovesné opisné vazby, nemám k ní výhrady, pouze směruji autorce několik dotazů/podnětí, které mohou být použity pro účely obhajoby:

1. Na str. 10 autorka představuje klasifikace významů PSH dle Zavadila & Čermáka. Souhlasí s klasifikací vazby *estar por + INF* jako „*dispositivní ingresivnost*“? Kam by zařadila vazbu *estar para + INF*, která není zmíněna?
2. Je pro použití imperfekta v příkladu *Acababa de ducharme cuando sonó el teléfono* (str. 11) dostačující vysvětlení, že „*pretérita imperfekta užijeme, jestliže děj považujeme za déle trvající*“ (str. 11)? Jak by autorka vysvětlila sice menšinové, ale možné použití indefinida, viz např. *Cuando los invitados acabaron de comer, mil quinientos figurantes vestidos con los trajes* (příklad z CREA)?
3. Na str. 31 autorka hovoří o významech vazby *acabar de + INF*: jeden pro nedávnou minulost, druhý je aspektuální. Pro něj by mělo platit, jak je zde uvedeno, že „*slovesa*

plnovýznamová musí být pouze ta, jejichž sémantický význam je dokonavý.“ Jaká by tedy byla interpretace příkladů se slovesy s jasnou teličností *llegar*, *romper*, které však byly uvedeny pro význam první (str. 30 – 31)?

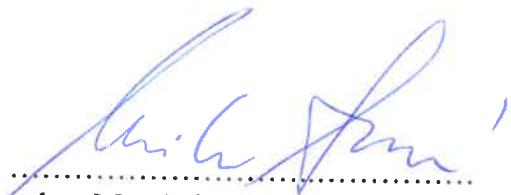
V praktické části se autorka v paralelním korpusu InterCorp zaměřuje na terminativní vazby *acabar de + INF*, *terminar de + INF*, *dejar de + INF*, *cesar de + INF* a *parar de + INF*, které vyhledává pomocí správně zvolených tagů. Výchozím bodem pro dotaz je konkrétní vazba, kterou autorka sleduje ve dvou směrech: jednak v cílovém jazyce - španělštině jako důsledek překladu z češtiny, a jednak ve výchozím jazyce - španělštině jako předlohy pro překlad do češtiny. Autorka pro každou opisnou vazbu pracuje s dostatečným počtem výskytů k analýze, vazby pozoruje jednak v beletri (Core), jednak v *PressEuro*. Zjištěné výsledky jsou přehledně uspořádány do tabulek; zde oceňuji, že autorka rovnou výsledky sumarizuje a nepopisuje každý jednotlivý výskyt.

Dle mého názoru je zvolená metoda práce zajímavá: umožňuje autorce pozorovat „ekvivalenty“ a vyslovit se i k tendencím v překladu. Nicméně domnívám se, že potenciál, který vzorek nabízí, zůstal v některých aspektech nevyužitý. Zde uvádím své připomínky, které – jako ty výše zmíněné – mohou být využity pro účely obhajoby.

4. Postrádám objasnění, jak je vzorek analyzován z hlediska češtiny. Autorka používá kolonky jako „minulý čas“, „přítomný čas“, „prefix x-“, atp. Zde by bylo bývalo vhodné vysvětlit, na základě čeho jsou jednotlivé výskytty klasifikovány. Například jak autorka přistupuje k prefixům? Proč někdy řadí slovesný tvar s prefixem k „minulému času“, jindy k „prefixu“? Viz např. *zmrazil* vs. *zrovna ztratil* (str. 42), *odpraví* (=*opraví*), *pokochat* (str. 45), *utichlo* (str. 49).
5. S výše uvedeným souvisí i tento bod: škoda, že se autorka spokojila s kategorií „minulý čas“ a „přítomný čas“; tím se připravila o pozorování vidové kategorie v češtině. Vzhledem k terminativnosti vazby předpokládám výskyt zejména perfektivních tvarů v češtině; nevyskytly se nějaké příklady nedokonavého vidu, a pokud ano, v jakých kontextech?
6. V teoretické části se neobjevuje výklad o vazbě *dejar + de* v negaci, zcela logicky, neboť její význam je kontinuativní. Ovšem mezi využitými výskytty se tato vazba objevuje (str. 49: *no deja de subir*, str. 53: *no ceso de jugar*, str. 56 *no parar de ...* a další). Jak autorka k využití této vazby přispupovala? Domnívám se, že pokud ji zařadila k vazbám terminativních, došlo ke zkreslení výsledků analýzy.
7. Obecně postrádám hlubších komentářů ke zjištěným výskytům. Ty se nabízí zejména ohledně vidovosti, u nedokonavého přítomného času (*citoji*, str. 41), u adverbií (*ted*, str. 42), atp. Rovněž by se mi líbilo vidět nějaký obecnější závěr a diskuzi k výsledkům, například ve kterém směru překladu (čeština > španělština nebo naopak) se objevují jaké tendenze, ale chápnu, že toto nebylo hlavním cílem práce.
8. Poslední dotaz směřuju k volbě textů *PressEurope*, v nichž autorka chce pozorovat, podobně jako u beletrie, „*překlad opisných vazeb do češtiny*“ (str. 43). Lze skutečně u těchto textů hovořit o překladu? A pokud ano, lze ověřit, zda se jedná o překlady ze/do španělštiny?

Vzhledem k výše uvedenému se domnívám, že Nikola Burešová splnila zadání a že její práce splňuje nároky kladené na tento typ kvalifikačních prací, pročež tuto práci **doporučuji** k obhajobě a předběžně ji hodnotím známkou **velmi dobré** s tím, že výsledná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích, 3. června 2019.

.....
doc. Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.

